

Het wordt weer zomer

Beschrijving

De temperaturen zijn inmiddels weer wat omhoog gegaan, en ook hebben we de eerste regen gehad aan het eind van september. De hoeveelheid was nog klein, 10 mm hier in Pretoria, maar dit is meestal het begin van de zomerse regenperiode.

Het is een drukke periode op het werk, de oogst van vorig jaar was laat, maar toch willen we dit seizoen gewoon op tijd starten. De eerste mais op onze boerderijen is al weer uitgezaaid en we zijn druk bezig de proefvelden klaar te maken, zowel voor soja als voor mais.

We hadden nog wel een probleem op onze boerderij in Bapsfontein. Vorig seizoen is tijdens een storm een elektriciteitspaal op de grond beland, waardoor we aan een zijde van de boerderij geen stroom hebben. En deze is wel essentieel om te kunnen beregenen in dit droge seizoen. Mijn collega's hebben heel vaak gebeld en uiteindelijk is men in september begonnen dit te repareren. Frappant hierbij was dat men op zaterdag begon te repareren (overwerken = extra geld). Maar uiteindelijk heeft het nog bijna 3 weken geduurd tot we vorige week zaterdag weer stroom hadden aan die kant van de boerderij. Daarmee kunnen we daar dan uiteindelijk ook weer zaaien, dat is 2 weken later dan de bedoeling was. We hebben daarmee bijna 6 maanden geen stroom gehad, maar al die tijd wel gewoon vastrecht betaald.

Vorige week was er op woensdag een vrije dag, heritage day, of in de volksmond braaidag. Op deze dag viert men zijn afkomst. Een tijdje geleden hadden we besloten een paar dagen langer vrij te nemen en weer eens naar het Krugerpark te gaan. We zijn dan ook op woensdagochtend vroeg vertrokken en bleven tot zondag in het Krugerpark. Wat we nog niet wisten toen we boekten was dat het die week vrije toegang was voor de Zuidafrikanen (dagjesmensen). En dat was goed te merken in het park, niet zozeer onderweg, als wel in de kampen. De kampen waren vaak erg vol, met taxibusjes en touringcars. Er waren hele groepen kleine kinderen en sommige picknickplaatsen waren erg vol. Maar de nachten in het kamp vielen mee, omdat de vrije toegang alleen voor dagbezoek was.

We hebben eerst een nacht in Lower Sabie geslapen, daarna 2 nachten in Skukuza en de laatste nacht in Satara. De laatste avond hebben we in het restaurant gegeten. Normaal is het goed in Satara, maar die avond was er een rugby wedstrijd waar Zuid-Afrika tegen Argentinië speelde en daarmee waren alle stoelen uit het restaurant in gebruik om TV te kijken. De bediening duurde ook erg lang. Tineke had een stukje vlees zonder saus besteld, dat hadden we 3 keer gezegd en toch kreeg ze nog saus over het vlees. Dus konden ze dit nogmaals bereiden. Dit keer was de service dus allerbelabberdst.

Op zondag zouden we teruggaan, en we moesten op tijd terug, want ik zou die avond nog naar Kaapstad vliegen voor een bezoek aan de tarweproefvelden aldaar. We besloten daarom direct vanaf Satara naar de dichtstbijzijnde uitgang te rijden (Orpen) en vandaar naar huis te rijden. Op de weg naar de uitgang kwamen we nog leeuwen tegen langs de weg, zodat we iedere dag echt leeuwen gezien hebben. En de weg buiten het park was uiteindelijk prima, het was een relatief goede weg, alleen in de bergen kwamen we een tijdje vast te zitten achter langzaam rijdende vrachtauto's.

We waren uiteindelijk om 13.15 uur thuis, ruim om tijd om me nog eerst om te kleden en de koffer te pakken voor de vlucht naar Kaapstad. Net voor we thuis waren kwamen we nog in een roadblock terecht. De politie controleerde rijbewijzen e.d. Wij hebben alleen Nederlandse rijbewijzen, maar de dame die mij controleerde was nogal bars en vroeg om papieren die we niet bij ons hadden en die je volgens ons ook niet bij je hoeft te hebben. Bovendien waren we met de bedrijfsauto en heb ik sowieso geen anderen autopapieren. Ik moest naar een andere dame en die zei uiteindelijk dat het goed was en we verder konden.

De vlucht naar Kaapstad was een belevenis op zich. Het weer was omgeslagen en er was bewolking, onweer en regen toen we opstegen. Het vliegtuig schudde nogal en viel een paar keer wat omlaag, zo erg zelfs dat een aantal mensen begon te gillen. Maar uiteindelijk na een half uur kwamen we boven de bewolking en werd de vlucht wat rustiger.

Wat sightings betreft, de eerste dag hebben we de big five gezien binnen 5 uur. We zagen een neushoorn vrij kort nadat we het park waren binnengekomen (op een plek waar we al vaker een neushoorn hebben gezien). Olifanten en buffels zie je altijd wel, olifanten zelfs heel erg veel. En die middag zagen we ook nog leeuwen en een luipaard. Het luipaard was slechts 2 seconden, te kort om zelfs maar een foto te maken.

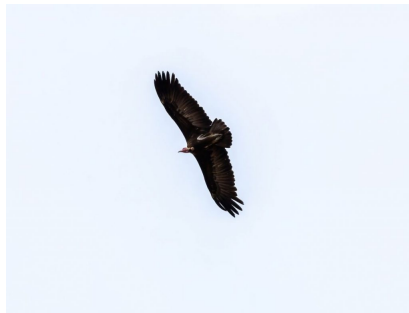
De andere dagen hebben we geen luipaarden en neushoorns meer gezien, maar wel elke dag buffels, olifanten en minimaal 1 x per dag leeuwen. Van een aantal kon ik goede foto's maken, die zie je hierna bij de impressie.

In Skukuza hebben we ook een purple-crested Turaco gezien, alleen kon ik daar niet echt een goede foto van maken, omdat deze met de rug naar ons toe zat, en ook nog tussen de takken.

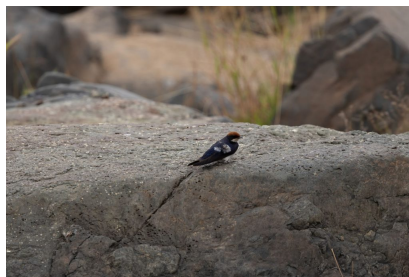
Het was nog erg droog in het park, alhoewel het al wel een keer geregend had. Maar dat was nog niet genoeg om alles groener te maken.

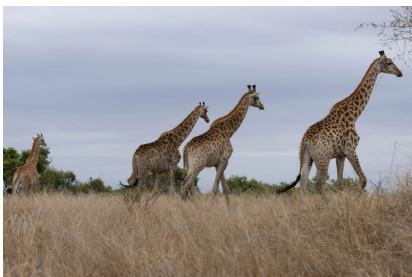
Hieronder een impressie van de dieren die we gezien hebben:

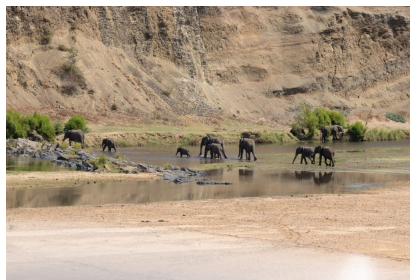
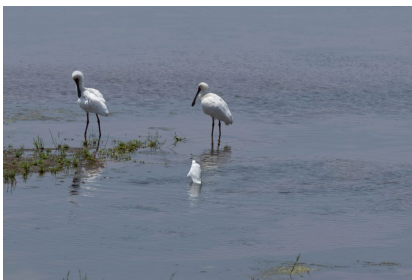

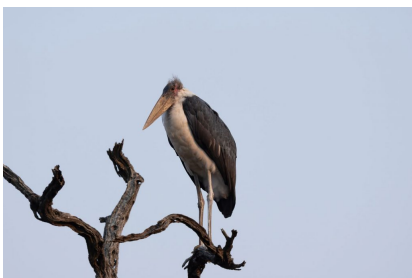
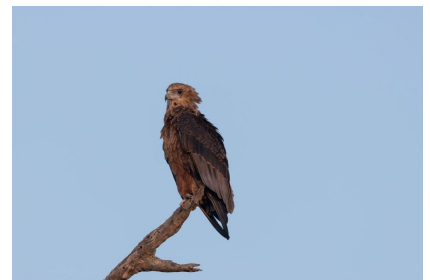
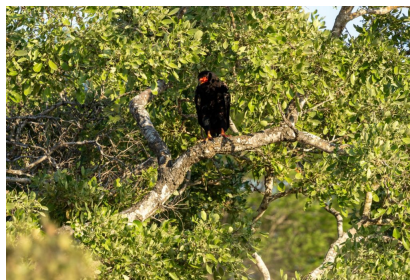
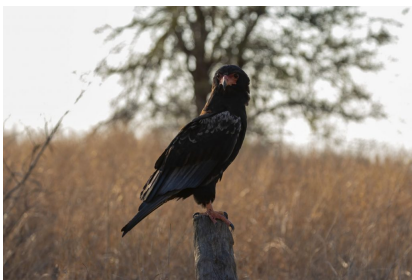

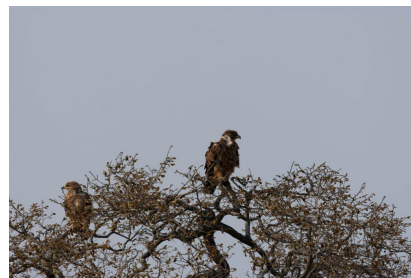
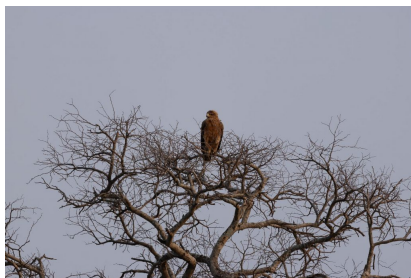
Purple-crested Turaco

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt

04/10/2025

Auteur

louis